

[Kim Behnke]

Viser det sig, at det heller ikke kan lade sig gøre at blive behandlet på en dansk klinik eller et dansk privatsygehus og man er nødt til at tage til udlandet og det oven i købet er sådan, at ens arbejdsgiver siger: Det er så vigtigt, at du bliver helbredt, så jeg vil gerne betale for at få dig behandlet på et sygehus i Tyskland, i England eller i USA – ja, hvad er så den måde, det offentlige system reagerer på? Så skal folk minsandten betale skat af værdien af sygehusbehandlingen i udlandet. Den pågældende person har så altså først betalt sin skat med et løfte om, at det offentlige sygehusvæsen var til rådighed. Det var det offentlige sygehusvæsen altså ikke. Derefter har man fået en privat sponsor, i dette tilfælde ens arbejdsgiver, til at betale for behandlingen i udlandet, og takken for, at man har sparet det danske sundhedsvæsen for omkostningen ved behandlingen, er, at man skal betale skat af værdien af behandlingen i udlandet.

Det viser, hvor grotesk vores danske system er indrettet, og det viser, hvordan det danske system udelukkende fokuserer på de offentlige ydelser og den offentlige tjeneste.

Så vores krav til, at der skal være et frit – og ægte frit – valg, er, at disse ydelsesbeviser har gyldighed, har valør, når man henvender sig til private udbydere. Eller sagt på en anden måde: Hvis jeg har mit ydelsesbevis, og hvis jeg har en brækket arm eller et brækket ben, skal jeg have lov til i Århus selv at vælge, om jeg vil på Århus Amtssygehus, på Århus Kommunehospital, på Skejby Sygehus eller ud på Mermaid Clinic i Ebeltoft og dér aflevere ydelsesbeviset og måske så betale ekstra; det kan jeg ikke afgøre nu. Men i det øjeblik, man har det absolut frie valg til også at gå til private udbydere, synes vi det er glimrende.

Bliver vi lidt ved sundhedsområdet, vil jeg sige, at jeg finder det beskæmmende, at dem, man ønsker at forhandle dette med, er, som man skriver fra regeringens side, kommunerne og amtskommunerne. Jeg beder om, at man er opmærksom på, at den, der sidder og forhandler på vegne af amtskommunerne, den, der sidder som formand for amtskommunernes forhandlingsudvalg på sundhedsområdet, nemlig amtsborgmester Ib Frederiksen, hver eneste gang, han udtaler sig om disse ting, erklærer, at han ser det som sit politiske mål her i livet at få lukket Mermaid Clinic i Ebeltoft, for han vil

ikke acceptere private udbydere af sundheds-tjenester. Det er altså den person, man vælger at forhandle med, vælger at overlade det til at få disse ting udført i praksis. Det har vi ikke tillid til.

Så viser det sig også, at der stadig væk er et gab i forskellen mellem det, vi mener, og det, regeringen mener. Man skriver, at der på visse kommunale områder i dag er frit valg, og der bliver så nævnt folkeoplysning og biblioteker. Jo tak, det er et frit valg med hensyn til, hvilket bibliotek man vil gå på, men der er jo ikke et frit valg med hensyn til at lade være med at gå på biblioteket. Konsekvensen af at lade være med at gå på biblioteket er jo ikke, at man opnår nogen skattelempelse, næh, det er, at man så bare betaler for de andre. Det samme gælder i de andre tilfælde, hvor man foreslår forskellige former for egenbetaling og gebyrer osv. Vores ultimative krav er, at hvis man indfører en større grad af egenbetaling, en større grad af gebyrer og brugerbetaling, skal der samtidig ske skattelettelser, for ellers kommer man til at betale for de pågældende ting to gange.

Alt i alt må vi sige, at vi ønsker, at de private udbydere får en stærkere placering, og at der ikke bare bliver et frit valg mellem offentlige serviceudbydere, men at de private også får en fuldstændig ligestilling. Det er kun, når det drejer sig om hjemmehjælpen, at man decideret nævner de private. Vi mener også, at de private skal have fuld gyldighed inden for gymnasium, folkeskole, skolefritidsordninger og som sagt sundhedsvæsenet. Derved opnår vi den optimale situation.

Hvis man lader dette ydelsesbevis omfatte de samlede omkostninger, er der heller ingen problemer med, at man i kommunalbestyrelserne fortsat vil opretholde halvtomme skoler eller amtskommunerne vil opretholde halvtomme sygehuse, for så vil det være de frie markedskræfter, der afgør, hvem der skal overleve. Sådan bør det være, for det giver institutionerne den gulerod, at man tilrettelægger sine aktiviteter ud fra ønsket om at få flest mulige kunder, og det er det, det handler om.

Bente Juncker (CD):

Da CD's ordfører ikke kan være til stede i dag, skal jeg sige, at det, vi er bekymret over i denne redegørelse, er, hvordan amterne og